

GLASILO MUZEJA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

MUZEJSKI
VJESNIK
11

YU ISSN 0350-9370

MUZEJSKI VJESNIK

11

MUZEJSKI VJESNIK

GLASILO MUZEJSKOG DRUŠTVA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

(Bjelovar, Čakovec, Čazma, Grabrovnica, Kalinovac, Koprivnica, Križevci, Kutina, Trakošćan, Varaždin, Varaždinske Toplice i Virje)

TEHNIČKO UREDNIŠTVO

Ljerka Albus, Antica Bregović, Miroslav Klemm, Magdalena Lončarić, Darko Sačić

Urednik: Darko Sačić

Naslovna stranica: Darko Sačić

Muzejski vjesnik izlazi jedanput godišnje. Rukopise ne honoriramo i ne vraćamo.

Za sadržaj tekstova odgovaraju autori.

Glasiло solidarno financiraju muzeji sjeverozapadne Hrvatske.

Nakladnik:

Gradski muzej Varaždin

Za nakladnika: Darko Sačić

Tisak: NIŠRO Varaždin

Broj 11 — Ožujak 1988.

God. XI

Naklada 800 komada

Naslovna stranica: Detalj s izložbe »Sportski kostim nekad i danas«, biciklistkinja
1898. g.

Prijevodi: Doris Baričević, Ljerka Perči, Oka Ričko, Marina Šimek

1979. god. Ivan Generalić hlebinskoj je Galeriji poklonio sedamnaest svojih radova koji su već slijedeće godine zajedno sa njegovim radovima iz galerijskog fundusa prezentirani na prvoj proljetnoj izložbi. Donacija radova bila je, međutim, uvjetovana izgradnjom stalnog izložbenog prostora za ukupno 24 djela Ivana Generalića u vlasništvu hlebinske Galerije, od prijeratnih platna do stakala većeg formata iz 1983. god. Dogradnja je završena 1985. god. te je Galerija naivne umjetnosti u Hlebinama 14. 12. 1985. god. dobila »Zbirku Ivana Generalića« s najvećom koncentracijom njegovih radova iz svih stvaralačkih faza ova- ga umjetnika.

Marijan Špoljar, Muzej grada Koprivnice

ZLATNI REZ VLATKA VINCEKA

IZLOŽBE U KOPRIVNICI I ZAGREBU 1987.

Oblik umjetničkog djelovanja Vlatka Vinceka (rođen je 1959. godine u Koprivnici, završio ALU u Zagrebu) nastajao je u vrijeme evidentne promjene na vitalnijem dijelu naše umjetničke scene, kada se kroz negaciju niza, u osnovi neslikarskih, zbivanja na području umjetničke prakse sedamdesetih, događala snažna obnova klasičnih umjetničkih postupaka. Ma- da je lavina koja je prije 6—7 godina krenula pomela najveći broj čvrsto deklariranih zagovornika postobjektnih istraživanja rijetki pojedinci još uvijek dokazuju vitalitet, kreativnu i etičku opravdanost djelovanja unutar jezika moderne. Vincek je mišljenjem i ponašanjem baštinik ideja o umjetnosti kao instrumentu kritičke analize duhovnih i socijalnih odnosa, a osjećanjem i nervom predstavnik generacije koja širinu u slobodu plastičkog govora koristi u izrazito autorefleksivnom smislu. Ta dvostruka uloga—uloga analitičara i uloga kontemplativca — određuje njegovu poziciju ambivalen-

U fundusu hlebinske Galerije nalazi se danas gotovo četiri stotine djela najznačajnijih naivnih umjetnika od predratnih platna i stakala Franje Mraza i Mirka Viriusa do crteža i ulja na staklu Dragana Gažija, Franje Filipovića, Ivana Lackovića, Josipa Generalića, Milana Generalića, Miše Kovačića, Ivana Večenaja, Martina Mehkeka, Franje Vujčeca, Nikole Večenaja-Leportinova, Katarine Henc, Nade Svegović-Budaj i skulptura Krešimira Trumbetaša, Martina Hegedušića, Mate Generalića, Branka Međimorca, Drage Dugine, Dragice Belković, Bare Mustafa, Kate Vizvari i ostalih značajnih naivnih umjetnika Podravine.

tnom: s jedne strane radi se o radikalizaciji kritičkog naboja, a s druge o skeptičnosti, naspram siromaštva izvedbenog postupka javlja se, ako ne bogati, a ono složeni operativni sklop. Tek na jednoj ravni izjednačavaju se oba pristupa — na ravni zasnivanja tipično individualne stvaralačke strategije kojoj nije prvenstveno stalo do deklarativnosti koliko do introspektivne jasnoće, odnosno sažimanja vlastitih misli i osjećaja.

Ovu liniju djelovanja Vincek u najnovijim radovima ponešto mijenja. Upotrebljavajući siromašni materijal te formu instalacije i objekta na izvedbenoj je razini ta mijena manje primjetljiva, ali je evidentna u problemskoj intonaciji i u načinu na koji poantira temu. Osnovu njegovog zanimanja čini pojam i problem zlatnog reza, tj. geometrijski odnos u kome se potvrđuje zakonitost odnosa manjeg dijela prema većem i toga dijela prema cjelini. Njega, naravno, ne zani-

ma harmoničnost, red, simetrija, čistoća i egzaktnost odnosa koja iz toga proizlaze nego pretpostavke koje to omogućuju, oblici umjetničkog izraza kroz koji se ove realiziraju i rezultati koje na ikoničkom, jezičkom i duhovnom planu ostvaruju.

Kao što je u prethodnim radovima inzistirao na bipolarnosti, na sučeljavanju dvaju, strukturno i značenjski, suprotstavljenih cjelina tako i danas uspostavlja relaciju između pojedinih dijelova svojih instalacija, objekata i slika. Najčešće je riječ o paraleli artifičnog i prirodnog ambijenta i predmeta dovedenog u korelaciju s proporcijom zlatnog reza, shvaćenog

kao univerzalni princip i zakonitost djelovanja u prirodi i kao jedan od pravila u gradnji umjetničkog djela, bilo po načelima geometrijske zakonitosti bilo po numeričkoj pravilnosti u konstrukciji rada. Potencirani međudodnos ponegdje je krajnje jednostavan, a ponegdje složen i određen svojom metaforičkom razinom. U prvom slučaju rezultat su strogi odnosi dovedeni do primarne, gotovo konceptualne razine, a u drugom začudnost, asocijacija, ljepota predmetnih kombinacija i izvjesna ezoteričnost. Pri tome se naglašena geometričnost tek u prevedenom smislu može promatrati kao refleks stanovitih novogeometrijskih tendencija.